

הנחיות לכתיבת עבודות

מבנה העבודה

1. שער העבודה יכלול את שמו של הסטודנט, מספרו, נושא העבודה, שם הסמינריון שבמסגרתו היא נכתבה, שם המורה, ותאריך העבודה. כמו כן יש לציין אם היא מוגשת כעבודה סמינריונית או כפרט.
  2. תוכן העניינים יובא בעמוד נפרד אחרי השער. הוא יכלול את כותרת הפרקים והסעיפים, באותו הסדר שבו הם מופיעים בעבודה, ובלוויית ציון מספר העמוד בעבודה.
  3. המבוא יכלול הערות כלליות שיש לכותב בדבר עבודתו. כלומר, המבוא יכלול הצגת הנושא שבו דנה העבודה, העלאת הבעיות שהעבודה מתכוונת להבהיר, הסבר גישתו ודרכי עבודתו של הכותב וכן הערות טכניות שברצונו של הכותב להעיר לגבי עבודתו. לתשומת לב: המבוא איננו סיכום ביוגרפי או סקירה ארכנית של התקופה, היצירות וכדומה.
  4. הסיכום: רצוי שהעבודה תכלול סיכום, שיראה כיצד העבודה בכללותה מבהירה את הבעיה שהוצגה במבוא. הסיכום ידגיש את תרומתה של העבודה לנושא שבו היא עוסקת ואם אפשר יצביע גם על בעיות חדשות או נוספות העולות בעקבות העבודה.
  5. הערות שוליים (שם כללי המשמש גם לציון הערות סוף, end notes, שבהן מקובל יותר להשתמש): כל ציטטה או אמירה המבוססת על קריאה של חיבור אחר חייבת להיות מלווה בהערה שבה מראה מקום מדויק. גם הערה צדדית, שאינה חיונית לגופו של עניין, תובא בהערה ולא בסוגריים. יש לתת להערות מספור שוטף לאורך כל העבודה.
  6. רשימה ביבליוגרפית: תופיע בסוף העבודה על פי סדר הא"ב של שמות המחברים.
  7. שיטות כתיב ומספור: חייבות להיות עקביות בכל העבודה. כך גם דינם של תרגומי שמות, מילים או אופני ציטוט. רצוי להימנע מקיצורים וראשי תיבות, למשל: על ידי, על ידי (ולא ע"י), ראה (ולא ר'). כדי להימנע מלשון סקסיסטית רצוי להשתמש בלשון רבים, למשל: ראו. לנוחיותכם, לוח קיצורים לועזי מובא בסוף.
- הערה: בתרגיל אין צורך במבוא, חלוקה לפרקים וסיכום. כמו-כן, אפשר להסתפק בכותרת העבודה, שתכיל את כל הפרטים המצוינים בסעיף 1 לעיל, ואין צורך בדף שער נפרד.

ציטוט ורישום ביבליוגרפי

ציטוטים

- א. ציטוטים צריכות להיות זהות למקור ויש להעיר על כל סטייה ממנו.
- (1) אם הודגשו מילים שלא היו מודגשות במקור יש לציין בסוף הציטטה: (ההדגשה שלי).
  - (2) אם הושמטו מילים יש לציין זאת על ידי שלוש נקודות בתוך סוגריים מרובעים: [. . .].
  - (3) כך גם, אם הוספו מילים בתוך הציטטה (לצורך הסברים, השלמה וכו') הן באות בסוגריים מרובעים: [. . .].
  - (4) כאשר יש שיבוש בטקסט המצוטט או חשש אפשרי מצד הקורא כי ישנו שיבוש, אפשר להוסיף בסוגריים מרובעים [sic] או בעברית [כך]. טעויות דפוס פשוטות אפשר לתקן בלי להעיר על כך.
- ב. ציטוטים קצרות יופיעו בין מרכאות, בתוך הטקסט השוטף. ציטוטים ארוכות, של יותר ממשפט אחד או למעלה משלוש שורות, יש להפריד מן הטקסט על ידי הזחה פנימה, indentation.
- במקרה זה אין להשתמש במרכאות.
- ג. לגבי כל ציטטה, צריך לציין מראה מקום מדויק (כפי שיפורט להלן).

(1) מראי מקום בהערות שוליים: השיטה הקלסית

- באזכור הראשון של חיבור יש לציין בהערות השוליים את פרטיו הביבליוגרפיים.
- (א) **מראה מקום של ספר**: שם מלא של המחבר, כותרת, שם מלא של מתרגם או עורך (מקום ההוצאה: שם ההוצאה, מספר המהדורה ושנת ההוצאה), מספר העמוד או העמודים אליהם מתייחסת ההפנייה. לדוגמה: James Shapiro, *Shakespeare and the Jews* (New York: Columbia University Press, 1996), p. 84

- (ב) **מראה מקום של מאמר בקובץ**: שם מלא של מחבר המאמר, "כותרת המאמר" (שנת הפרסום המקורי של המאמר, אם שונה משנת פרסום הקובץ), בתוך כותרת הקובץ, שם מלא של עורך הקובץ (מקום ההוצאה: שם ההוצאה, שנת ההוצאה), הפנייה לעמוד או למספר עמודים. לדוגמה: Erwin Panofsky, "Style and medium in the motion pictures" (1934), in *Film Theory and Criticism*, ed. by Gerald Mast, Marshall Cohen and Leo Braudy (Oxford: Oxford University Press, 4th edition 1992), p. 236.

- (ג) **מראה מקום של מאמר בכתב עת**: שם מלא של מחבר המאמר, "כותרת המאמר", כותרת כתב העת, מספר כרך (שנה), מספר העמוד או מספרי העמודים אליהם מתייחסת ההפניה.

לדוגמה: Inga-Stina Ewbank, "The Fiend-like Queen: A Note on *Macbeth* and Seneca's *Medea*", *Shakespeare Survey* 19 (1966), pp. 82-94.

שימו לב: (1) כאשר מובאים כמה מראי מקום בזה אחר זה יש להשתמש בנקודה ופסיק: (;).
(2) אין פיסוק נוסף על סימן שאלה.

(ד) חיבור שלא פורסם, גם אם הוא ארוך, כגון עבודת דוקטור, מובא במרכאות:
לדוגמה: ילנה טרטקובסקי, "תרומתה של מורשת התאטרון הרוסית להתפתחות התאטרון העברי: המקורות הרוסיים של אומנות המשחק של הבימה", חיבור לשם קבלת תואר דוקטור אוניברסיטת תל-אביב: לא פורסם, (2005).

שימו לב:

אותם כללים עצמם חלים על הפניות ביבליוגרפיות באנגלית ובעברית.
שם המחבר, בהערות שוליים, ניתן בסדר הרגיל (שם פרטי לפני שם משפחה).
באנגלית: בכותרות ספרים וכתבי עת, המילה הראשונה וכן כל המילים האחרות, למעט מילות יידוע, חיבור ויחס, פותחות באות גדולה. בכותרות המשנה של ספרים, רק המילה הראשונה פותחת באות גדולה.
בכותרות מאמרים, רק המילה הראשונה פותחת באות גדולה.

אזכורים נוספים של חיבור

(א) אם יהיו התייחסויות נוספות לאותו חיבור, אפשר להשתמש למן הפעם השנייה בהפניה מקוצרת, ובלבד שההפניה היא חד-משמעית.
לדוגמה: טרטקובסקי, עמ' 8.

(ב) רצוי לא להרבות בהערות שוליים. אם הדיון הוא בחיבור מרכזי, שכבר ניתנו פרטיו הביבליוגרפיים, אפשר להכניס את ההפנייה, בסוגריים, אל תוך הטקסט.
לדוגמה: כבר בשלב זה, מחליטה הדה גבלר לשרוף את כתב-היד (עמ' 34)...

(2) מראי מקום בהערות שוליים: שיטת מחבר-שנה

שיטה זו מאפשרת להמעיט בהערות שוליים – ולשמור אותן בעיקר להערות תוכניות – שכן רוב מראי המקום משולבים בתוך הטקסט.
לדוגמה: כפי שמפרש פנופסקי (1982, עמ' 296)...

ביבליוגרפיה

רשימה ביבליוגרפית נערכת לפי סדר אלפבית של שמות המשפחה. אפשר להקדים את השם הפרטי לשם המשפחה או את שם המשפחה לשם הפרטי (ואז להפריד אותם בפסיק), ובלבד שתישמר העקביות.

ישנן שתי שיטות עיקריות לעריכת ביבליוגרפיה:

(א) השיטה הקלסית

שם מחבר, "כותרת המאמר", כותרת הספר, שם המתרגם/העורך, סדרה (מקום ההוצאה: שם ההוצאה, שנת ההוצאה).

Erwin Panofsky, *Meaning in the Visual Arts* (Chicago: Chicago University Press, 1982).

או

Panofsky, Erwin, *Meaning in the Visual Arts* (Chicago: Chicago University Press, 1982).

(ב) שיטת מחבר-שנה: שם מחבר. שנת הוצאה. כותרת החיבור. וכו'.

Erwin Panofsky. 1982. *Meaning in the Visual Arts*. Chicago: Chicago University Press.

או

Panofsky, Erwin. 1982. *Meaning in the Visual Arts*. Chicago: Chicago University Press.

לוח קיצורים לועזי שתמצאו בביבליוגרפיות והערות שוליים:

ed. (editor, edited, edition) : עורך, בעריכת, מהדורה.

eds. (editors) : עורכים.

ibid. (ibidem) : שם, מפנה לחיבור האחרון שהוזכר (אז אין צורך ברמיזה מקוצרת).

op. cit. (opere citato) : "בעבודה שצוטטה", כלומר עמוד אחר באותו חיבור שכבר נזכר.

loc. cit. (loco citato) : "במקום שצוטט", כלומר הציטטה לקוחה מאותו עמוד שהוזכר קודם. עדיף

לכתוב: שם.

cf. (confer) : השו.

et al. (et alii) : "ואחרים": בשימוש אם יש יותר משלושה מחברים או עורכים, מציינים את הראשון

בלבד בצירוף "ואחרים".